KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2103/77

af 23. september 1977

om gennemførelsesbestemmelser vedrørende interventionsorganernes opkøb af sukker fremstillet af sukkerroer og sukkerrør, der er høstet i Fællesskabet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 af 19. december 1974 om den fælles markedsordning for sukker (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1110/77 (2), særlig artikel 9, stk. 6, artikel 11, stk. 3, og artikel 34, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 447/68 af 9. april 1968 om fastsættelse af almindelige regler for interventioner gennem opkøb af sukker (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1359/77 (4), foreskriver — bortset fra almindelige regler — blandt andet, at interventionsorganet kan gøre antagelse af et tilbud til intervention betinget af afslutningen af en oplagringskontrakt mellem interventionsorganet og sælgere, samt at interventionsorganet kan bemyndiges til at købe sukker af en handlende, der er specialiseret i sukkerbranchen og godkendt som sådan; gennemførelsesbestemmelserne herom er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1280/71 af 18. juni 1971 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende interventionsorganernes opkøb af sukker (5), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1763/76 (6); forordning (EØF) nr. 1280/71 er allerede blevet ændret gentagne gange, og nye ændringer har vist sig nødvendige særlig i forbindelse med de alvorlige vanskeligheder, der er opstået med hensyn til den udlagringskapacitet, som interventionsorganerne i visse medlemsstater har til rådighed; som følge heraf bør, særlig af hensyn til overskueligheden, gennemførelsesbestemmelserne for interventionsopkøb sammenfattes i en ny forordning;

forordning (EØF) nr. 447/68 foreskriver blandt andet, at på den ene side kun sukker, der på tilbudets tidspunkt befinder sig på et godkendt lager, gyldigt kan tilbydes, og på den anden side at det kan foreskrives, at interventionsorganet skal opkøbe sukker, som tilbydes af en specialiseret handlende, som er godkendt af den medlemsstat, på hvis område hans virksomhed befinder sig; denne mulighed, der ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1281/71 af 18. juni 1971 om interventionsorganernes opkøb af sukker, der tilbydes af specialiserede handlende i sukkerbranchen (7) er blevet gældende ret, bør medtages i nærværende forordning;

ved fastsættelse af betingelserne for godkendelse af lagrene og for tilbagekaldelse af godkendelsen skal der tages hensyn til kravene om forsvarlig opbevaring og let overtagelse af sukkeret, til den geografiske beliggenhed samt til den udlagringskapacitet og i påkommende tilfælde afsætningskapacitet, der garanteres fra ansøgerens side i forbindelse med overtagelsen af det tilbudte sukker;

det forhold, at interventionsordningen udstrækkes til at omfatte specialiserede handlende, nødvendiggør med henblik på meddelelse og tilbagekaldelse af godkendelse objektive bedømmelseskriterier med hensyn til denne virksomhed, særlig for så vidt angår en væsentlig andel i handelen med sukker; det bør overlades til medlemsstaterne at fastsætte eventuelle yderligere betingelser og at tilbagekalde godkendelsen, såfremt disse ikke opfyldes; det er ønskeligt at fastsætte, at der gives meddelelse til Kommissionen, hver gang en godkendelse meddeles, fornys eller tilbagekaldes;

ved interventionen bør ikke accepteres sukker, hvis egenskaber er af en sådan art, at det senere vanskeligt kan afsættes og under oplagringen kan undergå kvalitetsforringelse;

med henblik på en forenkling af interventionens normale afvikling bør sukkeret tilbydes i partier; det bør defineres, hvad der skal forstås ved et parti, særlig ved fastlæggelse af partiets størrelse;

interventionsorganet skal med fuldt kendskab til forholdene kunne konstatere, om tilbudet opfylder de stillede betingelser; tilbudsgiveren bør derfor være forpligtet til at meddele interventionsorganet alle nødvendige oplysninger;

interventionsorganet er berettiget til at gøre antagelse af et tilbud betinget af afslutning af en oplagringskontrakt med sælgeren, såfremt det anser dette for påkrævet; af hensyn til ensartetheden bør det foreskrives, hvilke væsentlige bestemmelser en sådan kontrakt skal indeholde, særlig med hensyn til gyldighedsperioden;

dels skal de godkendte siloer og lagre frembyde de bedst mulige betingelser for oplagring af sukkeret; dels er det almindeligt anerkendt, at sukker kan oplagres i ca. tolv måneder uden risiko for kvalitetsforringelse, såfremt alle krævede betingelser er opfyldt; fore-

(1) EFT nr. L 359 af 31. 12. 1974, s. 1.
(2) EFT nr. L 134 af 28. 5. 1977, s. 1.
(3) EFT nr. L 91 af 12. 4. 1968, s. 5.
(4) EFT nr. L 156 af 25. 6. 1977, s. 7.
(5) EFT nr. L 133 af 19. 6. 1971, s. 34.
(6) EFT nr. L 197 af 23. 7. 1976, s. 32.
(7) EFT nr. L 133 af 17. 6. 1971, s. 42.

ligger der en oplagringkontrakt med sælgeren i henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 447/68, er det derfor rimeligt, at sælgeren uanset tidspunktet for ejendomsrettens overgang er ansvarlig for kvalitetsforringelser, som indtræder inden for et tidsrum, der i princippet ikke må overstige 12 måneder;

i henhold til artikel 9, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 3330/74 skal der som led i gennemførelsesbestemmelserne fastlægges tabeller over tillæg og fradrag, der tager hensyn til det tilbudte sukkers kvalitet, og som anvendes på interventionspriserne; med henblik på fastlæggelsen af disse tabeller skal sukkeret klassificeres efter kvalitet; til grund for klassificeringen og de deraf følgende tillæg og fradrag kan lægges de objektive data, der sædvanligvis anvendes i handelen;

for at undgå enhver forskelsbehandling af de interesserede parter og af hensyn til den administrative praksis i de enkelte medlemsstater bør der fastlægges ensartede betingelser med hensyn til betalingen og overtagelsen af varen, både når der er indgået oplagringkontrakt, og når dette ikke er tilfældet, særlig for så vidt angår de maksimale frister, inden for hvilke disse handlinger skal finde sted;

salg til et interventionsorgan betragtes ikke som afsætning inden for ordningen med refusion af lageromkostningerne for sukker; den ved denne ordning fastsatte afgift forfalder derfor ikke før det øjeblik, hvor det sukker, der er oplagret, bliver solgt; det er af den grund nødvendigt at fastsætte, at såfremt den pågældende allerede har betalt en sådan afgift for det sukker, som han tilbyder interventionsorganet, betaler dette ham et beløb svarende til den opkrævede afgift;

det kan vise sig nødvendigt, at det sukker, der tilbydes til intervention, leveres i sække af hensyn til dets senere anvendelse; interventionsorganet må derfor have mulighed for at kræve bestemte emballagearter, der sædvanligvis anvendes i handelen, på betingelse af, at det afholder de dermed forbundne omkostninger, som skal fastsættes skønsmæssigt;

de omkostninger, som skal afholdes af interventionsorganet, når dette kræver særlige emballager, fastsættes skønsmæssigt for sække i perfekt stand; det bør herefter fastsættes, at nævnte omkostninger, når der er indgået oplagringskontrakt med tilbudsgiveren, reguleres i forhold til sækkenes tilstand;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1265/69 af 1. juli 1969 om metoderne til bestemmelse af kvaliteten af sukker, som opkøbes af interventionsorganerne [1] omhandler kun disse metoders tekniske aspekter; da de nævnte metoder i øvrigt ikke kan give helt nøjagtige resultater, bør der indrømmes en margen, hvorved der kan tages hensyn til mulige fejl; til bilæggelse af mulige uoverensstemmelser som følge af divergerende analyseresultater bør passende voldgiftsregler fastsættes;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Godkendelser

Artikel 1

1. Uden at det i øvrigt berører bestemmelserne i stk. 2, kan den i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 447/68 omhandlede godkendelse kun meddeles for en silo eller et lager, som

a) opfylder kravene med hensyn til korrekt opbevaring af sukkeret,

b) er beliggende på et sted, hvor de nødvendige transportmuligheder med henblik på overtagelsen af sukkeret er til stede,

c) er beliggende ved en sukkerfabrik eller i et sukkerproduktionsområde.

2. Godkendelsen for den eller det i stk. 1 omhandlede silo eller lager meddeles kun;

a) inden for grænserne af en samlet mængde svarende til højst 50 gange den daglige afsækningskapacitet med hensyn til de i artikel 17, stk. 2, nævnte sække og den daglige udlagringskapacitet, som ansøgeren forpligter sig til at stille til rådighed for det pågældende interventionsorgan ved overtagelsen, såfremt det drejer sig om en silo til oplagring af løst indladet sukker, der er udstyret til denne form for emballering;

b) inden for grænserne af en samlet mængde svarende til højst 50 gange den daglige udlagringskapacitet for sukker emballeret i de i artikel 17, stk. 2, nævnte sække, som ansøgeren forpligter sig til at stille til rådighed for det pågældende interventionsorgan ved overtagelsen, såfremt det drejer sig om et lager til oplagring af sukker i sække.

[1] EFT nr. L 163 af 4. 7. 1969, s. 1.

3. Godkendelsen meddeles på begæring af den interesserede part for enhver silo eller ethvert lager, som af interventionsorganet skønnes at opfylde de i stk. 1 nævnte betingelser. Meddelelse af godkendelse kan dog begrænses til siloer eller lagre, som tidligere har været anvendt til oplagring af sukker.

I godkendelsen anføres blandt andet den samlede mængde, for hvilken den meddeles, og den daglige udlagringskapacitet samt i påkommende tilfælde den i stk. 2, litra a), omhandlede afsækningskapacitet.

4. Godkendelsen tilbagekaldes, såfremt en af de i stk. 1 og i stk. 2 nævnte betingelser ikke længere er opfyldt.

5. Godkendelsen meddeles eller tilbagekaldes af interventionsorganet.

Artikel 2

1. Interventionsorganerne er fopligtet til på de fastsatte vilkår at købe det sukker, som tilbydes dem af specialiserede handlende i sukkerbranchen.

2. Som specialiseret handlende i sukkerbranchen i den i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 447/68 anførte betydning anses den handlende,

a) der som en af sine væsentlige virksomheder driver engroshandel med sukker og som pr. sukkerproduktionsår køber eller antages at påtænke at købe en mindstemængde på 10 000 tons sukker fra Fællesskabet,

og

b) som ikke driver detailhandel med sukker.

3. Med forbehold af bestemmelserne i nedennævnte stykker meddeler den pågældende medlemsstat den i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 447/68 nævnte godkendelse til enhver ansøger, som for det pågældende sukkerproduktionsår opfylder eller antages at kunne opfylde de i stk. 2 nævnte betingelser.

4. Med forbehold af stk. 6 meddeles godkendelsen for et bestemt sukkerproduktionsår.

Den fornys for det følgende sukkerproduktionsår, såfremt ansøgeren for det pågældende produktionsår stadig kan anses som specialiseret handlende.

5. Medlemsstaten kan foreskrive yderligere betingelser for godkendelsen. Godkendelsen kan tilbagekaldes, såfremt det konstateres, at den pågældende ikke længere opfylder disse betingelser eller ikke længere er i stand til at opfylde disse.

6. Godkendelsen tilbagekaldes, såfremt det konstateres, at den pågældende ikke længere opfylder en af de i stk. 2 anførte betingelser eller ikke længere er i stand til at opfylde disse.

Meddelelse, fornyelse og tilbagekaldelse af godkendelsen kan ske i løbet af sukkerproduktionsåret; de har ikke tilbagevirkende kraft.

7. De foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel med hensyn til meddelelse, fornyelse eller tilbagekaldelse af godkendelsen, meddeles skriftligt den pågældende, efter at den pågældende medlemsstat har underrettet Kommissionen herom.

AFSNIT II

Tilbud

Artikel 3

Det sukker, der tilbydes til intervention, skal opfylde følgende betingelser:

1. Sukkeret skal være fremstillet i det sukkerproduktionsår, hvor tilbudet afgives; sukker fremstillet i sukkerproduktionsåret umiddelbart før det produktionsår, hvor tilbudet afgives, kan dog fortsat tilbydes:
   — indtil den følgende 31. august i Italien;
   — indtil den følgende 30. september i Fællesskabets øvrige europæiske områder.
2. Sukkeret skal være i krystallinsk form;
3. hvidt sukker skal være af sund og sædvanlig handelskvalitet med et vandindhold på højst 0,06 % og let flydende;
4. råsukker skal være af sund og sædvanlig handelskvalitet; dets udbytte, beregnet i henhold til artikel 1 i forordning (EØF) nr. 431/68 [1], skal andrage mindst 89 %;

   envidere skal sukkeret udvise:

   a) for så vidt angår rørråsukker: en sikkerhedsfaktor, der ikke overstiger 0,30;
   b) for så vidt angår roeråsukker:
      — en pH-værdi på mindst 7,9 på tidspunktet for modtagelsen af tilbudet;
      — et indhold af invertsukker på højst 0,07 %,
      — en temperatur ved oplagringen, som ikke frembyder nogen risiko med hensyn til korrekt opbevaring,
      — en sikkerhedsfaktor, som ikke overstiger 0,45, når polarisationsgraden andrager 97 eller derover,

      eller

      — et vandindhold på højst 1,4 %, når polarisationsgraden er mindre end 97.

   Sikkerhedsfaktoren beregnes ved, at den procentsats, der udtrykker det pågældende sukkers vandindhold, divideres med forskellen mellem 100 og dette sukkers polarisationsgrad.

[1] EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, s. 3.

Artikel 4

Til intervention må kun tilbydes sukker, der ikke tidligere har været genstand for interventionsopkøb, og som ejes af den pågældende.

Artikel 5

1. Ved ethvert tilbud på sukker til intervention tilbydes sukkeret i partier.

2. Ved et parti forstås i denne forordning en mængde på 500 tons sukker, der har samme kvalitet, samme præsentationsform og er oplagret på samme oplagringssted. Såfremt den pågældende har til hensigt at tilbyde en større mængde, anses den mængde, der overstiger 500 tons eller multipla deraf, imidlertid for at udgøre et parti.

Artikel 6

1. I tilbudet til interventionsorganet skal anføres:

a) tilbudsgiverens navn og adresse,

b) det lager, på hvilket sukkeret befinder sig på det tidspunkt, tilbudet gives,

c) den udlagringskapacitet eller i påkommende tilfælde den afsækningskapacitet, der garanteres med henblik på overtagelsen af det tilbudte sukker,

d) det tilbudte sukkers nettomængde,

e) arten og kvaliteten af det tilbudte sukker samt det sukkerproduktionsår, i hvilket det er fremstillet,

f) sukkerets præsentationsform,

g) hvorvidt tilbudsgiveren er villig til at indgå en oplagringskontrakt med interventionsorganet for det tilbudte sukker.

2. Interventionsorganet kan kræve yderligere oplysninger.

3. Tilbudet ledsages af en erklæring fra tilbudsgiveren med bekræftelse af, at det pågældende sukker ikke tidligere har været genstand for interventionsopkøb, at han er ejer af sukkeret, og at sukkeret opfylder de i artikel 3, stk. 1, fastsatte betingelser.

Artikel 7

1. Tilbudet er fast i tre uger fra dagen for fremsættelsen.

Inden for dette tidsrum kan det dog tilbagekaldes med interventionsorganets samtykke.

2. Interventionsorganet undersøger tilbudet. Senest ved udløbet af den i stk. 1 nævnte frist antager det tilbudet under angivelse af, hvorvidt det kræver, at der afsluttes en oplagringskontrakt.

Det afslår dog tilbudet,

— såfremt undersøgelsen viser, at en af de stillede betingelser ikke er opfyldt,

eller

— såfremt tilbudsgiveren ikke har erklæret sig villig til at afslutte en kontrakt om oplagring af sukkeret i den silo eller på det lager, hvor det tilbydes, når interventionsorganet skønner afslutning af en oplagringskontrakt nødvendig.

I denne forordning forstås ved oplagringskontrakt den i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 447/68 nævnte kontrakt.

3. I købekontrakten skal anføres, om sukkeret tilbydes emballeret eller uemballeret, og i givet fald den emballageart, der vælges. Interventionsorganet kan endvidere forbeholde sig ret til med henblik på overtagelsen at kræve en eller flere af de i artikel 17, stk. 2, nævnte emballager.

4. Købekontrakten kun kun ophæves forud for sukkerets overtagelse og kun efter gensidig overenskomst.

AFSNIT III

Oplagringskontrakt

Artikel 8

1. Oplagringskontrakten skal især indeholde bestemmelse om:

a) det tidsrum, for hvilket kontrakten afsluttes,

b) interventionsorganets ret til at opsige kontrakten med en opsigelsesfrist på 10 dage med virkning fra en 10-dages periode,

c) interventionsorganets ret til over for den pågældende at kræve kontrakten forlænget for et sådant tidsrum, som måtte være nødvendigt for overtagelsen af sukkeret, såfremt det konstateres, at den pågældende ikke har overholdt den i artikel 1, stk. 2, anførte forpligtelse,

d) størrelsen af de lageromkostninger, der skal bæres af interventionsorganet,

e) sælgerens forpligtelse til for egen regning at indlade sukkeret i et af interventionsorganet bestemt transportmiddel.

2. Med forbehold af stk. 1, litra c), må oplagringskontraktens gyldighedsperiode ikke overskride:

a) for de i tiden fra 1. oktober til den følgende 30. juni antagne tilbud;

tidsrummet fra tilbudets antagelse til den følgende 30. september;

b) for de tiden fra 1. juli til den følgende 30. september antagne tilbud;

tidsrummet fra tilbudets antagelse til udløbet af den sjette måned, der følger på den måned, i hvilken tilbudet er blevet antaget.

De kontraherende parter kan dog aftale en længere gyldighedsperiode.

3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 erstattes :

a) for alle områder i Italien samt det franske department Réunion :

datoen 1. oktober med datoen 1. juli,

datoen 30. juni med datoen 31. marts,

datoen 30. september med datoen 30. juni,

datoen 1. juli med datoen 1. april ;

b) for de franske departementer Guadaloupe og Martinique :

datoen 1. oktober med datoen 1. januar,

datoen 30. juni med datoen 30. september,

datoen 30. september med datoen 31. december,

datoen 1. juli med datoen 1. oktober.

4. Lageromkostningerne bæres af interventionsorganet for et tidsrum, der begynder med den 10-dages periodes begyndelse, i hvilken den foreløbige betaling af sukkeret finder sted, og udløber med oplagringskontraktens udløb.

5. Disse lageromkostninger må ikke overstige et beløb fastsat for hvert sukkerproduktionsår pr. 100 kg og pr. ti-dages periode for det sukker, der er oplagret på sukkerfabrikkernes siloer eller lagre.

Interventionsorganet kan dog forhøje det beløb, som er fastsat i overensstemmelse med bestemmelsen i første afsnit med højst 35 %, dersom sukkeret er er oplagret i siloer eller på lagre, som tilbudsgiveren har lejet uden for sukkerfabrikkerne ; det kan i særlige tilfælde i forbindelse med denne oplagring forhøje det beløb, som er fastsat i overensstemmelse med bestemmelsen i første afsnit, med højst 50 %.

6. En 10-dages periode i denne artikel er for hver kalendermåned tiden fra 1. til 10., fra 11. til 20. og fra 21. til månedens slutning.

Artikel 9

1. Ejendomsretten til det sukker, som er genstand for en oplagringskontrakt, overgår samtidig med den foreløbige betaling af dette sukker.

2. For kvalitetsforringelser af det i stk. 1 nævnte sukker hæfter sælgeren indtil overtagelsen.

Artikel 10

Såfremt det konstateres, at sukkerets kvalitet ikke opfylder de i artikel 3 anførte mindstekrav, erstatter sælgeren straks det pågældende sukker med en tilsvarende mængde, som opfylder betingelserne.

AFSNIT IV

Købspris

Artikel 11

1. Hvidt sukker inddeles i fire kategorier.

2. Hvidt sukker af standardkvaliteten er sukker af kategori 2.

3. Sukker af kategori 1 er af bedre kvalitet end standardkvaliteten ; sukker af kategorierne 3 og 4 er af ringere kvalitet end standardkvaliteten.

Artikel 12

1. Sukker af kategori 1 udviser følgende egenskaber :

a) sund og sædvanlig handelskvalitet, tør, i krystaller af ensartet kornstørrelse, let flydende.

b) vandindhold : højst 0,06 %,

c) indhold af invertsukker : højst 0,04 %,

d) i øvrigt er sukker af kategori 1 kendetegnet ved, at antallet af points, der konstateres i henhold til stk. 2, hverken sammenlagt overstiger 8 eller i øvrigt overstiger :

— 6 for askeindholdet,

— 4 for farvetypen, bestemt efter metoden fra Instituttet for Landbrugsteknologi og Sukkerindustri i Braunschweig, nedenfor kaldet » Braunschweig-metoden «,

— 3 for opløsningens farvning, bestemt efter den af International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis benyttede metode, nedenfor kaldet »ICUMSA-metoden«.

2. Der beregnes et point pr. :

a) 0,0018 % askeindhold, bestemt efter ICUMSA-metoden ved 28 Brix,

b) 0,5 farvetypeenheder, bestemt efter Braunschweig-metoden,

c) 7,5 enheder med hensyn til opløsningens farvning, bestemt efter ICUMSA-metoden.

3. Sukker af kategori 3 udviser følgende egneskaber :

a) sund, sædvanlig handelskvalitet, tør, i krystaller af ensartet kornstørrelse, let flydende,

b) polarisation : mindst 99,7° S,

c) vandindhold : højst 0,06 %,

d) indhold af invertsukker : højst 0,04 %,

e) farvetype : højst nr. 6, bestemt efter Braunschweig-metoden.

4. Til kategori 4 hører sukker, der ikke omfattes af kategorierne 1 til 3.

Artikel 13

Interventionsprisen pr. 100 kg hvidt sukker reguleres med :

1. et fradrag på 0,50 regningsenheder for sukker af kategori 3,

2. et fradag på 0,90 regningsenheder for sukker af kategori 4.

Artikel 14

1. Interventionsprisen pr. 100 kg råsukker reguleres med :

a) et tillæg, såfremt det pågældende sukkers udbytte er højere end 92 %,

b) et fradag, såfremt det pågældende sukkers udbytte er lavere end 92 %,

2. Størrelsen af tillægget eller fradraget, udtrykt i regningsenheder pr. 100 kilogram, er lig med differencen — multipliceret med 0,03 for hver 0,1 % — mellem det pågældende råsukkers udbytte og 92 %.

3. Råsukkers udbytte beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 431/68.

4. For de områder i Fællesskabet, hvor der ved salg af råsukker efter raffinering faktisk opnås en kvalitetspræmie på markedet, yder interventionsorganerne med forbehold af stk. 1 og 2 og i overensstemmelse med stk. 5 en præmie for nævnte råsukker.

5. Inden sukkerproduktionsårets begyndelse fastlægges de i stk. 4 omhandlede områder samt størrelsen af den præmie, der ydes pr. 100 kg råsukker udtrykt i hvidt sukker.

Artikel 15

1. Såfremt der ikke afsluttes oplagringskontrakt, finder betalingen af det købte sukker sted inden for en frist af 8 uger fra dagen for tilbudets indgivelse.

Foreligger de endelige resultater af analyserne af de i artikel 18 nævnte prøver ikke for de kontraherende parter ved denne frists udløb, erlægges straks en foreløbig betaling svarende til 95 % af den på grundlag af den overtagne sukkermængde og den pågældende købspris beregnede værdi med tillæg af eventuelle emballeringsomkostninger.

2. Såfremt der afsluttes oplagringskontrakt, betaler interventionsorganet inden for en frist af 8 uger, regnet fra dagen for tilbudets indgivelse, et foreløbigt beløb, der beregnes på grundlag af de i tilbudet indeholdte angivelser og købsprisen.

Betalingen er betinget af, at sælgeren stiller en sikkerhed, der andrager 5 % af det nævnte foreløbige beløb og har til formål at garantere rigtigheden af de i tilbudet indeholdte oplysninger.

3. Interventionsorganet foretager den endelige afregning, så snart de endelige resultater med hensyn til konstatering af vægten og analyserne af prøverne foreligger med undtagelse af eventuelle emballeringsomkostninger, som afregnes efter konstatering af sækkenes tilstand.

Såfremt de ved konstateringen af vægten fremkomne resultater og de endelige resultater af analyserne af prøverne afviger fra de i tilbudet indeholdte oplysninger, tages der hensyn hertil ved den endelige afregning, særlig i henhold til artikel 13 og 14.

4. Bortset fra tilfælde af force majeure frigives den i stk. 2 nævnte sikkerhed kun, for så vidt :

a) de endelige vægt- og analyseresultater ikke medfører en nedsættelse af prisen for det købte sukker.

b) sælgeren inden for en frist af tre uger, regnet fra dagen for kravets fremkomst, tilbagebetaler det beløb, han udberettiget måtte have modtaget ved den i henhold til stk. 2 stedfundne foreløbige betaling.

Sikkerheden frigives straks.

5. Såfremt det i artikel 8, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 3330/74 fastsatte afgiftsbeløb for lageromkostninger allerede er opkrævet for det sukker, der er accepteret af interventionsorganet, betaler dette efter sælgerens anmodning og mod forevisning af beviser for betaling af denne afgift ud over købsprisen sælgeren et beløb svarende til det faktisk opkrævede afgiftsbeløb for det pågældende sukker. Betalingen af sidstnævnte beløb sker samtidig med den i stk. 1 og 2 omhandlede betaling eller foreløbige betaling.

AFSNIT V

Overtagelse

Artikel 16

1. Såfremt der mellem interventionsorganet og sælgeren ikke er aftalt andet, forbliver sukkeret indtil overtagelsen i den silo eller på det lager, hvor det befinder sig på tidspunktet for tilbudet.

2. Overtagelsen finder sted i overværelse af sælgeren eller dennes repræsentant.

3. Ved overtagelsen fra siloen eller lageret indlades det købte sukker af sælgeren i et transportmiddel efter interventionsorganets valg.

4. Er det købte sukker ikke genstand for en oplagringskontrakt, sker overtagelsen inden for en frist af højst syv uger, regnet fra dagen for tilbudets indgivelse.

5. Er det købte sukker genstand for en oplagringskontrakt, sker overtagelsen af sukkeret senest på dagen for kontraktens udløb.

Interventionsorganet kan dog med lagerindehaverens samtykke bestemme, at overtagelsen finder sted efter dagen for kontraktens udløb.

I så fald :

— lader interventionsorganet for egen regning og forud for oplagringskontraktens udløb den i artikel 18 omhandlede prøveudtagning samt konstateringen af vægten foretaget ved de i samme artikel nævnte sagkyndige,

— foretager interventionsorganet den endelige afregning i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3,

— kan interventionsorganet efter anmodning fra sælgeren anse forpligtelsen til at indlade det købte sukker for opfyldt ved betaling af de hermed forbundne omkostninger. Disse omkostninger beregnes på grundlag af de tariffer, der gælder på udløbsdagen for den oprindelige oplagringskontrakt.

Artikel 17

1. Med forbehold af bestemmelserne i stykke 2-4 leverer sælgeren det købte sukker løst indladet.

2. Interventionsorganet kan kræve, at det købte sukker leveres i en eller flere følgende emballager :

a) nye jutesække med en mindstevægt på 450 g med et mindst 0,04 mm tykt indre lag af polyethylen,

b) nye jutesække med en mindstevægt på 420 g med et mindst 0,05 mm tykt indre lag af polyethylen,

og et nettoindhold på 50 kg.

3. Såfremt interventionsorganet kræver en eller flere af de i stk. 2 nævnte emballager, bærer det de dermed forbundne omkostninger. Interventionsorganet er endvidere forpligtet til rettidigt forud for overtagelsen at underrette sælgeren om de krævede emballager.

Omkostningerne fastsættes for hvert sukkerproduktionsår skønsmæssigt pr. 100 kg.

4. Interventionsorganet kan tillade, at sukkeret leveres i en anden emballage end de i stk. 2 nævnte. I dette tilfælde afholder interventionsorganet ikke de med den pågældende emballage forbundne omkostninger, og sælgeren er forpligtet til at aflevere sukkeret løst indladet for egen regning ved overtagelsen, medmindre der træffes aftale vedrørende emballeringen mellem sælgeren og den, der senere køber sukkeret af interventionsorganet.

Artikel 18

1. Ved overtagelsen udtager sagkyndige, som er godkendt af vedkommende medlemsstats kompetente myndigheder, eller sagkyndige, udpeget efter fælles overenskomst mellem interventionsorganet og sælgeren, fire prøver til analyseformål. En prøve er bestemt for hver af de kontraherende parter. De to andre prøver opbevares enten af den sagkyndige eller i et af de kompetente myndigheder anerkendt laboratorium.

Hver prøve analyseres to gange, og middelværdien af de to resultater anses som resultat af analysen af den pågældende prøve.

2. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem de kontraherende parter med hensyn til kategorien af det købte sukker finder følgende regler anvendelse :

a) Såfremt forskellen mellem resultaterne af de af sælgeren og køberen foretagne analyser :

— for sukker af kategori 1 er mindre end eller lig med 1 point for hver af de i artikel 12, stk. 1, litra d), nævnte egenskaber,

eller

— for sukker af kategori 2 er mindre end eller lig med 2 points for hvert kvalitetskendetegn, som er lagt til grund for definitionen af denne kategori, for så vidt det drejer sig om kendetegn, der bestemmes ved points,

er det aritmetiske gennemsnit af de to resultater afgørende for bestemmelsen af, til hvilken kategori det pågældende sukker hører.

Dog foretages af det i stk. 1 nævnte laboratorium en voldgiftsanalyse på begæring af de kontraherende parter. I dette tilfælde er det aritmetiske gennemsnit af resultatet af voldgiftsanalyser og det dette resultat nærmest liggende resultat af sælgerens eller køberens analyse afgørende for bestemmelsen af, til hvilken kategori det pågældende sukker hører. Såfremt resultatet af voldgiftsanalysen ligger nøjagtig midt imellem resultaterne af sælgerens og køberens analyse, er voldgiftsanalysen alene afgørende for bestemmelsen af, til hvilken kategori det pågældende sukker hører.

b) Såfremt forskellen er større end angivet under litra a), første afsnit, første led, eller alt efter omstændighederne andet led, foretager et af de kompetente myndigheder anerkendt laboratorium en voldgiftsanalyse. I dette tilfælde følges den i bestemmelserne i litra a), andet afsnit, angivne fremgangsmåde.

c) I tilfælde af uoverensstemmelser med hensyn til de øvre grænse for farvetypen for sukker af kategori 3, polarisationen, vandindholdet eller indholdet af invertsukker, benyttes samme fremgangsmåde som angivet under litra a) og b).

Dog erstattes de under litra a) nævnte forskelle med :

— 1,0 farvetypeenhed for sukker af kategori 3,
— 0,2° S for polarisationen,
— 0,02 % for vandindholdet,
— 0,01 % for indholdet af invertsukker.

3. Omkostningerne ved voldgiftsanalysen :

a) i henhold til stk. 2, litra a), andet afsnit, bæres af den kontraherende part, der anmoder om analysen,

b) i henhold til stk. 2, litra b), bæres med lige andele af interventionsorganet og sælgeren.

Artikel 19

1. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 16, stk. 5, foretages konstateringen af vægten af det solgte sukker af de i artikel 18 nævnte sagkyndige ved overtagelsen.

Sælgeren træffer alle foranstaltninger, som er nødvendige for at gøre det muligt for disse sagkyndige at konstatere vægten og udtage prøver.

2. De med konstateringen af vægten forbundne omkostninger bæres af sælgeren.

3. Udgifterne til de sagkyndige, som konstaterer vægten og udtager prøver, bæres af interventionsorganet.

AFSNIT VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 20

1. Forordning (EØF) nr. 1280/71 og (EØF) nr. 1281/71 ophæves.

Forordning (EØF) nr. 1280/71 er dog fortsat gældende i forbindelse med tilbud på sukker til intervention, som indgives inden nærværende forordnings ikrafttræden.

2. De henvisninger til forordning (EØF) nr. 1280/71, der forekommer i forordning (EØF) nr. 1265/69 og (EØF) nr. 258/72, skal forstås som henvisninger til de tilsvarende bestemmelser i nærværende forordning.

Artikel 21

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, finder dog ikke anvendelse på sukker, der er produceret før sukkerproduktionsåret 1977/1978.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. september 1977.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand